

Afstemning

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 110:

Forslag til folketingsbeslutning om offentlige indkøb fra iværksættere.

Af Poul Henrik Hedeboe (SF) m.fl.

(Fremsat 4/4 2006).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg er ikke i tvivl om, at SF's beslutningsforslag om, hvordan man kan støtte iværksættere gennem offentlige indkøb, er velment. Men jeg vil blot sige, at jeg ikke mener, at det og den måde, man tænker sig at støtte på, er hensigtsmæssig. Det bør være sådan, at initiativer, der fremmer iværksætteri, sker gennem synlige tiltag på erhvervsområdet og ikke via indirekte subsidier under begrebet indkøbspolitik.

Det, regeringen har gjort, er jo efter vores globaliseringsudspil at præsentere en række forslag, der understøtter den målsætning, vi har om Danmark som førende iværksættersamfund. Og de initiativer er jo udtryk for et ønske om, at vi har større fokus på iværksætteri gennem hele uddannelsessystemet. Vi etablerer en kapitalstærk venturefond, lettelse af administrative byrder; vi giver skattelettelse i det første år for vækstiværksættere; vi ønsker at udnytte forskningen bedre; vi ønsker at etablere iværksætterakademier og væksthuse.

Det, vi så samtidig lægger vægt på, og som måske lidt matcher det, som forslagsstillerne egentlig vil, er, at den offentlige sektor er åben over for nye spændende produkter og løsninger, både fra iværksættervirksomheder og det øvrige erhvervsliv. Men det må være en forudsætning,

at de produkter, der tilbydes, også er konkurrencedygtige.

Der er jo bureaukrati i den måde, det er foreslået på. For det første vil jeg sige, at når man har et forslag, der går ud på at reservere 2-3 pct. af de offentlige indkøb til iværksættere, så betyder det i princippet, at indkøb i hver børnehave, plejehjem, folkeskole osv. skal overvåges for at sikre, at der leves op til den målsætning. Og vi ønsker jo egentlig ikke, at der på den måde detaljereguleres i de i virkeligheden mere end tusinder af offentlige institutioner.

For det andet er det også i strid med det, vi i øvrigt for nærværende diskuterer, og vi ved, det er et kommunalt ønske, at man har mål- og rammestyring, og det er i virkeligheden så op til den kommunale sektor selv og de nye regioner selv at udnytte de økonomiske muligheder.

Men jeg vil også gerne sige, at et andet svært tilgængeligt område er at definere den gruppe af iværksættere – tallene siger, at det er mellem 14.000 og 18.000 iværksættere, der starter hvert år – altså overhovedet at gøre op, hvem der egentlig er iværksættere. Hvad sker der, hvis en virksomhed splittes op i mindre enheder eller får nye ejere? Hvem er iværksætteren, hvem er den videreførende? Der er en slagmark for bøl og bureaukrati.

Derfor er det vel sådan, at her gælder stadig den gamle sætning, at hvis man vil fremme erhvervslivet, så vil det og bør det være markedet selv, der finder frem til fremtidens vindere. Og derfor vil jeg sige, at vi ikke fra regeringens side kan støtte det forslag, SF her har fremsat.

Kl. 18.25

(Kort bemærkning).

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Jeg vil lige høre, om ministeren er opmærksom på, at der i et land som USA er en udbredt praksis med at støtte iværksættere og små virksomheder – jeg tror nok, det er suppleret med små virksomheder der. Vil ministeren være åben for, at man for at gøre det mere fleksibelt f.eks. udvider det til også at gælde små virksomheder for lige præcis at få det segment i gang, som er repræsentanten for fremtidens vækst?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jo, jeg er blevet oplyst om forskellige eksempler fra den store verden, herunder også fra USA, og der er både gode erfaringer i USA, og der er også mindre gode erfaringer – jeg ser, det er

nævnt her – om, at man i virkeligheden har en skjult måde at udøve erhvervsstøtte på, og at man måske også har en skævvridning af selve markedet. Hvem er det egentlig, man støtter? Hvor ligger egentlig fremtidens produktion?

Så der er plusser i det, men der er også de minusser, jeg her har givet udtryk for. Jeg mener, det er en forkert vej at gå.

(Kort bemærkning).

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Jeg hørte, at ministeren betragtede det som subsidier, at man pålægger det offentlige at købe et vist sted. Men det behøver ikke at være subsidier. De små virksomheder står jo tit uden en decideret markedsadgang, og det drejer sig om at give dem den markedsadgang. Så kan man koble nogle få procent på, som man må gå over prismæssigt. Man kunne jo sætte en grænse procentmæssigt.

Ville ministeren være åben over for at sætte en procentgrænse for de nye virksomheder, sådan at man havde en ramme for, hvor meget man måtte gå over en udbudsmarkedspris?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg forstår godt, hvad der spørges til. Jeg vil bare sige, at det stadig er subsidier, for hvis det er sådan, at markedet bestemmer, er der jo fri adgang til at købe produkter og også at tilgodese nye virksomheder. Men det, der egentlig er tale om her, er, at man kan understøtte dem igennem, at man skal anvende 2-3 pct. Det er vejen til egentlig at give skjulte subsidier til en bestemt virksomhed.

Ellers er ønsket jo på alle andre måder, at man også oplyser, at det er åbent og let tilgængeligt, hvad der er af virksomheder, som i virkeligheden kan byde på opgaver.

Så jeg forstår godt intentionen, og vi er også enige i, at man skal gøre, hvad man kan for at understøtte, at de, der er i stand til at levere et godt produkt, også kan få lov. Det er nemlig ikke så let, som det lyder. For vi har samtidig Rigsrevisionens ønske om, at vi centraliserer indkøb, og der har jeg selv sagt, at det at centralisere indkøb ikke må betyde, at man afskærer andre mulige bydere på en opgave, hvis de i øvrigt er konkurrencedygtige.

Så det er noget, vi arbejder med. Men vejen er ikke at pålægge, at en bestemt andel af de offentlige indkøb skal gå til iværksættere. Det er i vir-

keligheden, at man, som jeg siger, lukker op for en kampplads for bøv l og bureaukrati.

Jens Hald Madsen (V):

Den 18. august 2005 kunne man læse i Erhvervs-Bladet, at en arbejdsgruppe under regeringens innovationsråd med iværksætteren Martin Thorborg i spidsen havde et forslag om, at man kunne kigge på den offentlige sektors indkøb og prøve at placere f.eks. 2,5 pct. af sine indkøb hos iværksættere. Det blev jeg som Venstres erhvervspolitiske ordfører spurgt hvad jeg mente om, og jeg sagde:

Overordnet er tanken fantastisk god, fordi den indebærer, at man på en sund og reel måde støtter iværksætterne, så de får gang i omsætningen og et cash flow. Filosofien bag forslaget er helt rigtig, siger Jens Hald Madsen, erhvervs-politisk ordfører.

Her kommer så problemstillingen, filosofien, for hvordan skal det gøres i praksis? Det var sådan set det, jeg spekulerede mest på. Derfor havde jeg sådan set håbet på, at det, der egentlig drejer sig om, er, at vi alle sammen har et ønske om, at når den offentlige sektor foretager indkøb, så gør man det med fuldstændig åbne øjne ved at se på nye produkter, vel at mærke produkter, der kvalitetsmæssigt er i orden i forhold til pris og også er konkurrencedygtige.

Kl. 18.30

Så kommer det der med at administrere det, og det er jo det, der er et problem, når vi kigger ned i SF's forslag, for der er så mange faldgruber, og der er så mange måder, det kan gå galt på. Et eksempel: En iværksætter, hvad er en iværksætter? Man kunne jo bare lave et datterselskab, jamen så havde man måske en ny iværksætter. Der er ikke så mange kontrolforanstaltninger i det her forslag, og hvis man skulle foretage de her kontrolforanstaltninger, ja, så ville det blive meget, meget dyrt.

I bund og grund handler det vel om det, som finansministeren var inde på, at få skabt en iværksætterkultur. Det er sket via de forslag, som er kommet med Globaliseringsrådet. Det er sket via regeringens initiativ i forbindelse med uddannelsessystemet. Det er sket via at prøve at skabe basis for et marked for f.eks. noterede aktier. Det er sket ved at sørge for, at investormulighederne er meget større, at der er mere risikovillig kapital.

I den anden ende ligger det vel i, at man fra politisk hold, også fra regeringens side, siger til den offentlige sektor: Tænk jer nu rigtig godt

om, når I foretager indkøb. Kig på, om ikke der er nogle nye innovative varer, produkter, fra nye iværksættere, som kunne være spændende, men naturligvis ud fra de markeds-mæssige begreber og principper.

Dermed kan vi ikke støtte det her forslag, for det støtter ikke de intentioner, man i virkeligheden havde.

(Kort bemærkning).

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Det bliver vist min lod med korte bemærkninger i dag.

Jeg vil spørge ud fra det, ordføreren sagde om den svære afgrænsning. Hvis nu vi spillede åbent ud og sagde, at vi så prøver at afgrænse det, kunne et af forslagene være at sige: Væk med datterselskaber, de gælder ikke under iværksættere til det her formål. Det er det ene element.

Det andet element handler om lige konkurrence: Vil Venstre være med til at rydde nogle af de barrierer, der er for iværksættere, af vejen, f.eks. at skulle præstere 3 års regnskaber, hvilket er ret håbløst for en startiværksætter de første 3 år, og sige, at der gør vi en undtagelse for at være konstruktive. Der er også andre barrierer, som knytter sig til erfaringer, finansielle erfaringer osv. Er ordføreren med på det?

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Hvis jeg må tillade mig at begynde bagfra, vil jeg sige, at jeg ikke kan se, at regeringen eller den offentlige sektor har interesse i at forhindre, at der kommer nye, konkurrencedygtige produkter ind i den offentlige sektor, og dermed siger jeg også, at hvis det er sådan, at man kan gøre indkøbssystemet mere fleksibelt, så skal man da gøre det.

Men der er vel også andre parametre, der spiller ind for den offentlige sektor. Nogle steder handler det jo også om leveringssikkerhed; det handler om, at man har sikkerhed for, at de står inde for varerne, som man skal levere, hvis det f.eks. er noget langsigtet.

Men jeg er åben, og holdningsmæssigt kan jeg ikke se noget problem i, at man er åben for at få så stor en konkurrencemulighed ind i den offentlige sektor som overhovedet muligt. Det kan jeg ikke se nogen forhindring for.

Men der er altså et problem med at opstarte iværksættere, for man kan skabe falske forudsætninger, og det er et stor problem.

(Kort bemærkning).

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Jeg skal lige forstå ordføreren. Var det et ja til at rydde de forhindringer af vejen, som decideret er hæftet på iværksættere, og som de ikke kan imødekomme, f.eks. at kunne præsentere et vist åremål af erfaringer – et vist ja, det går på de åremål, som der ligger – regnskaber og andre ting?

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jo, men det, det vel handler om, er den ydelse, som skal leveres. Det handler vel om, at hvis den vare er konkurrencedygtig og kan bidrage til den offentlige sektor, så vil man naturligvis se positivt på det.

Men jeg forestiller mig, at det krav, der har været om de seneste 3 års regnskaber og bestemte likviditetskrav, har været i forbindelse med, at man ønsker en leveringssikkerhed, f.eks. at man kan sikre sig levering af en vare.

Kl. 18.35

Jeg ser ikke nogen forhindring for, at man kan kigge på, om der kan opnås større fleksibilitet inden for offentlige indkøb. Men det skal jo ikke være sådan, at det er øremærket til iværksættere. Det skal øremærkes til, at alle, uanset om det er en iværksætter eller en virksomhed, som har været der i mange år, og som er kommet med et nyt produkt, skal have mulighed for at komme med ind i en offentlig sektors indkøb. Det, der er problemet her, er at gøre forskel.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Og der er endnu to korte bemærkninger. Først hr. Niels Sindal.

(Kort bemærkning).

Niels Sindal (S):

Tak til ordføreren. Jeg vil ikke sige som udgangspunkt, at jeg er uenig; men der var en lille diskussion om datterselskaber, hvor jeg ikke rigtig forstod, hvad ordføreren mente. Man kunne oprette et datterselskab, og så var det iværksættere, og så ville de få forrang.

I forbindelse med diskussionen om iværksættere, alle de møder, hr. Hald Madsen og undertegnede har deltaget i, vil jeg gerne spørge: Gælder det også, når det drejer sig om skattelettelser? For den risiko er der også, når regeringen vil give skattelettelser til iværksættere, at man kan oprette et datterselskab, som får skattelettelser. Det er jeg meget interesseret i at få at vide.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Hvis jeg refererer til det, der står her i SF's forslag, så er det, at man siger, at i den her ordning defineres iværksættervirksomhed som maksimalt en 5-års-periode efter opstart af virksomhed. Så er det bare, jeg kommer med et eksempel, hvor jeg siger: Jamen betyder det så, at hvis man opretter en ny virksomhed, man sælger det samme produkt, men man opretter en ny virksomhed, så er man iværksætter? Altså, det, jeg mener med det, er, at kontrolopgaven bliver uendelig, den bliver virkelig stor.

Jeg kan ikke sætte det i forhold til det med skattelettelser. Jeg ser, at det, som regeringen har taget initiativ til, sådan set er at prøve at gøre det mere gunstigt og nemmere at starte en virksomhed op, og det mener jeg faktisk ikke har så forfærdelig meget at gøre med det her forslag.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Niels Sindal for anden og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Niels Sindal (S):

Det er jeg enig i. Men princippet med et datterselskab er jo det samme, som når jeg læser i Børsen i dag, at regeringen gerne vil give skattelettelser til iværksættere. Så kan man vel opleve det samme system, at en eksisterende virksomhed opretter et datterselskab og kalder det iværksætter, som så får de skattelettelser. Det var sådan det, jeg lige kom til at studse over. Det problem mener jeg så også må løses på samme måde, som hr. Jens Hald Madsen siger dette problem skal løses på i forhold til B 110, altså det, vi diskuterer i dag.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jo, men det er vel den generelle problemstilling, man har, at der, hvor man laver nogle begunstigelser, såkaldte subsidier, ligger der en stor kontrolopgave i, at det går til på rigtig vis. Og hvis det er sådan, at der ligger nogle muligheder, at man kan unddrage sig ved at oprette en ny virksomhed, ja, så skal der selvfølgelig være nogle kontrolforanstaltninger for det.

Men det, det handler om i det her forslag, er vel egentlig, at man ønsker en større fleksibilitet i den offentlige sektors indkøb og gerne vil have, at der er en eye opener til at kigge på nye produkter, nye anderledes virksomheder, som kom-

mer og tilbyder en anderledes ydelse. Og det er jo overordnet en rigtig god tanke, men det kræver bare, at man får gjort det i en proces, som er til at håndtere, og der bliver jeg bare nødt til at sige, at når man kigger på SF's forslag, så er det meget bureaukratisk, fuld af administration og meget svært at kontrollere.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Lige til det sidste: Det er jo typisk; altså, hvis der er noget, der historisk set ikke er kontrolleret, og som har ført til enorme tab for statskassen, uden der kom noget ud af det, så er det jo tildelingen af skattefradrag. Og så har det oven i købet den mærkværdighed, at skattefradrag kan man først udnytte den dag, iværksætterne er kommet så godt i vej, at der er et overskud at beskatte, for før er fradraget ikke noget værd. Jeg synes, man skulle være meget mere optaget af perioden, før iværksætteren tjener penge i et omfang, hvor der skal betales skat af det.

Kl. 18.40

Men må jeg lige spørge til ordførerens filosofi, blev der sagt, og så endte vi ret hurtigt i det ultraliberale på markedsvilkår. Er ordføreren klar over, at nogle af de mest succesrige industriudviklinger i Danmark, høreapparater og vindmøller, præcis er lavet med anvendelse af den offentlige sektor som en bevidst indkøber, hvor man ikke bare har overladt det til markedet, men har lavet et konkret samarbejde?

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jeg er opmærksom på, at de fleste virksomheder i den private sektor har succes, fordi der har været en efterspørgsel efter deres produkter. Jeg siger det her, fordi man ikke kan lave kunstige ting, og udgangspunktet må være, at uanset om det er den offentlige sektor eller den private sektor, så handler det om, hvad det er, en iværksætter kan tilbyde markedet, om det er konkurrencedygtigt i forhold til pris, kvalitet osv. Og der er det sådan set ikke helt afgørende, hvorvidt der er statslige penge inde eller ej.

Jeg kan også give eksempler på private virksomheder, som har haft stor succes uden støtte fra staten, faktisk rigtig mange eksempler, så derfor synes jeg ikke, man kan konkludere noget ud af det. Jeg tror bare, at hvis vi kunne nå til den enighed, at den offentlige sektor, når den foretager indkøb, skal sørge for også at kigge på

nye produkter og dermed for det meste iværksættere, er vi egentlig nået ganske langt.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg skulle bare have det slået fast, og det lykkes også nogenlunde, at den her regering er så forblændet af almindelige liberalistiske markedsprincipper, at man overser det helt indlysende, at staten som den største enkeltindkøber i Danmark har nogle muligheder for at købe bevidst ind og etablere nogle samarbejder og ikke bare overlade tingene til markedet. Det giver mulighed for at udvikle nye produkter, som med årene kan vise sig at være enorme eksport-succeser. Det vil den her regering ikke være med til. Det er beklageligt for beskæftigelsen og udviklingen i Danmark.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jeg tror bare, at udgangspunktet er noget helt andet, vil jeg sige til hr. Frank Aaen. Det er, at vi er flere kilometer fra hinanden i opfattelsen af, hvordan produktion og drift skal køres i staten Danmark. Jeg hører til den meget store kategori, som går ind for et kapitalistisk samfund med markedsøkonomi, og det gør hr. Frank Aaen ikke. Jeg tror, man kan få udrettet utrolig mange ting, hvis stat, kommuner og amter blev meget bedre til at beskrive, hvad de egentlig har af behov, for så er jeg sikker på, at den private sektor ville være i stand til at levere varen både kvalitetsmæssigt og prismæssigt.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Så er det Socialdemokraternes ordfører, hr. Niels Sindal.

Niels Sindal (S):

Iværksættere er vigtige for den danske økonomi, ja, de er vigtige for den globale økonomi, og samfundet skal skabe gode rammer for iværksættere. Det er Socialdemokraterne enige i. Vi er så vidne til, at det er vanskeligt at skaffe risikovillig kapital for iværksættere. Vi oplever, at ikke alle nystartede virksomheder når at holde så mange fødselsdage. Vi oplever, at rådgivning og servicering kan være bedre. Derfor er det fornuftigt at se på iværksætternes mulighed, muligheder skulle jeg vel sige, og jeg skal i dag undlade at komme ind på alle de andre gode forslag, der cirkulerer i øjeblikket. Det er jo en af regeringens

topprioriteter, men også hele Folketinget er optaget af det her, så det vil jeg lade ligge.

Man kan sige, at den offentlige sektor efter vores opfattelse på godt og ondt er med til at regulere markedet, og når en bestemt udvikling ønskes i samfundet, kan det offentlige ændre praksis og dermed skabe en ændring på markedet. Det vil skiftende regeringer sikkert skrive under på. Men det offentlige har stor købekraft og også derfor stor købemagt, og det er måske derfor nærliggende, som forslagsstillerne havde tænkt sig, at det offentlige skulle løse opgaven. Men der er nogle andre forhold at tage hensyn til efter vores opfattelse.

Vi mener ikke, at vi kan særbehandle iværksættere, for der er jo ikke tale om udvikling af, om man så må sige, større projekter. Der er tale om små leverancer som udgangspunkt. Når en kommune går ind og handler, ja, så skal den altid købe bedst og billigst. En kommune er i dag også underlagt, om man kan lide det eller ej, forskellige udbudsregler fra EU, så derfor tror vi ikke på, at det er vejen frem.

Skulle man i forhold til iværksættere sætte nogle klausuler ind, var det måske mere i retning af, når der var offentligt udbud, at se på virksomhedernes villighed med hensyn til integration, lærlinge, miljø, seniorpolitik og fleksjobbere. Det vil vi meget gerne være med til.

Kl. 18.45

Men når det drejer sig om iværksættere, er vores holdning, at løsningen er information, indbyrdes samarbejde, at gøre udbuddene synlige, at dele dem op, så ikke flere kan byde på dem, at hjælpe virksomheder til at samarbejde, at gøre udbuddene overkommelige, så man også kan arbejde fremad, altså at invitere til opgaveløsning. Således mener vi, at det offentlige marked kan tilskyndes til at indrette systemerne, så iværksættere kan medvirke.

Vi kan ikke støtte beslutningsforslaget, men vi er meget interesseret i at medvirke til at støtte iværksætterne.

(Kort bemærkning).

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Ordføreren kom ikke ind på det element, som hedder, at der er nogle særlige barrierer for iværksættere. Det er barrierer som at have haft et længere forløb på markedet, 3-årige regnskaber, 3-årig erfaring, altså erfaringsopsamling. Ville ordføreren være med til at kigge på sådan nogle forhold for at ligestille iværksættere på markedet?

(Kort bemærkning).

Niels Sindal (S):

Socialdemokraterne er parate til at se på alt, der drejer sig om iværksættere. Vi vil blot ikke være med til at give dem forrang i forhold til kommunale, regionale og statslige indkøb.

(Kort bemærkning).

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Jeg vil sige, at det her element ikke drejer sig om at give forrang. Det drejer sig om at fjerne en ikkeforrang, hvis man kan sige det lidt kringlet.

(Kort bemærkning).

Niels Sindal (S):

Jeg vil da gerne være med til at diskutere, om det er den ene eller den anden vej, men lad mig så tolke det på min måde: Hvis man laver det, der står i forslaget, så bliver det vanskeligt at håndtere i dagligdagen.

Ja, undskyld mig, men jeg har siddet som formand i en kommune i 9 år. Der var vi meget optagede af at sikre, at de nye virksomheder fik jobbene. Så fik jeg altså en periode i EU, hvor jeg lærte, at tingene skulle i udbud, og nu er jeg så her. Så jeg kan lige så godt sige til forslagsstilleren, at jeg er nødt til at tage fakta ad notam, og det kan egentlig ikke lade sig gøre. Men jeg vil gerne være med til at hjælpe iværksætterne.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Næste ordfører er Dansk Folkepartis ordfører, fru Colette L. Brix.

Colette L. Brix (DF):

At vi skal værne om at forbedre den danske iværksætterkultur, er en af Dansk Folkepartis klare mærkesager. Derfor støtter vi også op om en lang række af de tiltag, som regeringen har fremlagt fra Globaliseringsrådet. Vi er også selv kommet med en række forslag, der skal sikre bredde i iværksætterpolitikken og sikre, at det i højere grad er branchefolk, der sidder med ved beslutningerne.

Når det så er sagt, må jeg også sige, at Dansk Folkeparti ikke er enig med forslagsstillerne i det fremsatte beslutningsforslag. Man kan ikke gavne iværksætternes konkurrencedygtighed og langsigtede evne til at overleve ved at give dem statsstøtte på den måde, som forslagsstillerne lægger op til med dette beslutningsforslag.

Se blot på den gamle iværksætterstøtteordning. Den skaber alt for mange grundlæggende

usunde virksomheder. Der var alt for mange, der ikke kunne klare sig, da iværksætterstøtteordningen forsvandt igen. At reservere midler til statslige indkøb, der skal gå til iværksættere, er nemlig blot en slags indirekte statsstøtte til virksomhederne. Det afgørende for offentlige indkøb må være, om iværksætterne har et produkt, der kan afsættes på lige konkurrencevilkår med de andre virksomheder, der byder ind.

Bliver det her forslag gennemført, vil det efter Dansk Folkepartis overbevisning skævvride konkurrencen. Netop den balancegang mellem på den ene side at sikre den frie konkurrence og på den anden side at skabe gode levevilkår for iværksætterne skal vi i Folketinget konstant holde os for øje. Ved at fastholde denne balance i iværksætterpolitikken får man jo også langt sundere virksomheder ud af anstrengelserne.

Grundlæggende ser jeg også et politisk problem med regeringen, som berører et forslag om skattnedslag til vækstiværksættere. Det er Dansk Folkeparti heller ikke helt enig i. Vejen til at forbedre iværksætternes vilkår må nødvendigvis gå gennem en forbedret rådgivning og vejledning samt en forbedring af rammevilkårene. En del af disse initiativer er forankrede i de nye vækstfora og gennem deres virke regionalt som et led i kommunalreformen.

Kl. 18.50

Vi ser da gerne, at en lang række beslutninger om iværksætterpolitikken tages i netop de regionale fora. Den overordnede koordinering er sikret i det nationale vækstforum. Men én ting skal slås helt fast: Der skal løbende holdes øje med, hvorvidt der er barrierer, der stiller iværksætterne dårligere end ikkeiværksættere i forbindelse med offentlige indkøb. Konkurrencevilkårene skal være fair, og den betingelse gælder begge veje. Ved at sikre en rimelig og lige konkurrence skaber vi nemlig også langt sundere iværksættere.

Dansk Folkeparti kan af de nævnte grunde ikke støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Skal jeg forstå den sidste bemærkning fra ordføreren sådan, at ordføreren godt vil være med til at kigge på de områder, hvor iværksættere har nogle helt specielle barrierer, som kun gælder iværksættere, f.eks. at de for at kunne komme ind på markedet skal præstere 3 års regnskaber? Ville ordføreren være med til at kigge på sådan nogle områder?

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Det, jeg nævnte her, var i forbindelse med det specielle beslutningsforslag, som SF har på banen i dag, netop det med, at man mener, at det er lidt svært for iværksætterne at komme ind og få fat i noget af det her hos det offentlige. Vi vil da godt kigge på, om der er nogle rammer, der eventuelt skal gøres nemmere.

Jeg er nemlig overhovedet ikke i tvivl om, at en offentlig indkøber i dag skal man ikke kimse ad. Han sidder altså og ved godt, at han også bliver pustet i nakken. Han skal også se at få det bedste tilbud på bordet, så den lille virksomhed kan komme videre, eller den store, ligesom en privat ejer af en virksomhed også skal se på de tilbud, han får. Det er der, vi er henne med sådan noget, og derfor er det så smadderbesværligt at gå hen og øremærke noget til nogen. Det kan man altså ikke i den del af verden, der hedder virksomheder. Det er umuligt.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Så er det den konservative ordfører, hr. Per Ørum Jørgensen.

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det er jo altid ganske spændende, når Socialistisk Folkeparti kaster sig ud i erhvervsvenlige initiativer, og det kan vi da fra konservativ side kun kvittere for. Men det går sjældent godt, må vi sige, og det er det her beslutningsforslag jo også udtryk for. Derfor må jeg sige, at vi fra konservativ side ikke kan støtte dette forslag.

Det er allerede blevet nævnt af både ministeren og flere ordførere, at dette forslag i praksis er meget svært at administrere. Det vil give masser af bureaukrati rundtomkring i vores institutioner, i vores kommuner og i vores regioner, og derfor mener vi ikke, at det er den rigtige medicin til at styrke det formål, som vi ellers er enige om.

Regeringen har jo, siden den tiltrådte i 2001, gennemført over 40 initiativer netop for at styrke vilkårene for iværksætterne, og man har også iværksat en lang række fremadrettede initiativer på området. Her vil jeg bl.a. nævne skattelettelse til iværksættere og vækstiværksættere, venturefonden, som vi behandler initiativer til at styrke, offentligt og privat samarbejde og styrkelse af uddannelse og forskning.

I bemærkningerne faldt jeg lige over en enkelt sætning:

»Nye produkter og ny udvikling repræsenteres i høj grad af nye virksomheder, hvorimod der er en tendens til, at etablerede virksomheder snarere videreudvikler eksisterende produkter.«

Det virker sådan lidt negativt over for de etablerede virksomheder, og jeg er egentlig ikke helt enig i den her lidt unuancerede tilgang til de ting. Det, der nemlig sker, hvis man har en etableret virksomhed, som virkelig produktudvikler, er jo, at man skaber en masse underleverandører.

Jeg kan huske, da jeg i sin tid kørte rundt i Vestjylland som sælger og kom til Lem ude ved Ringkøbing, ude i Vestasland, som det kaldes, og så alle de her små virksomheder, som leverede nicheprodukter til den store virksomhed. Det skal man ikke underkende heller, at det, at man har nogle etablerede virksomheder, som produktudvikler konstruktivt, også er med til at skabe et nyt grundlag og basis for nicheprodukter i iværksættervirksomheder. Så jeg synes, at det udgangspunkt måske er lidt unuanceret.

Vi skal jo videre i forhold til de initiativer, man allerede har taget. Jeg synes, det er vigtigt, at vi kigger på at skabe mere konkurrence og mere innovation i den offentlige sektor. Man kan jo også se i globaliseringsrapporten, at der er masser af muligheder der. Vi skal kontinuerligt sikre, at endnu flere opgaver kommer i udbud og bliver annonceret mere åbent, så iværksætterne også får bedre forudsætninger for at komme ind og byde på dem. Så der skal generelt være større gennemsigtighed på det område.

Kl. 18.55

Jeg synes også, det er vigtigt, at vi får skabt bedre rådgivning og også får samlet mange af de her støtteordninger og skabt et bedre overblik over de ting. Bl.a. har jeg tidligere været ude at foreslå, at man samler de her ordninger ét sted, eventuelt på virk.dk, og så selvfølgelig også benytter de væksthuse, som vi håber regionerne vil tage positivt imod med henblik på at skabe den rigtige rådgivning på det her område.

Generelt handler det jo også om at forbedre rammebetingelserne, det gælder skattelettelse og selvfølgelig en kontinuerlig indsats for at lette virksomhedernes administrative byrder.

Så der er nok at tage fat på. Vi har allerede gjort meget, men regeringen er meget ambitiøs på det område, og den medicin, som regeringen står for, mener jeg er den rette og ikke et bureaukratisk forslag, som i praksis stort set er umuligt at gennemføre.

(Kort bemærkning).

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Ordføreren beskæftigede sig lidt med de bemærkninger, som jeg havde skrevet i forslaget om nye virksomheder kontra eksisterende virksomheder på markedet, altså om, hvem der er mest innovativ.

Jeg skal sige, at det ikke har været et spørgsmål om at dømme nogen ude. Jeg refererede til nogle amerikanske undersøgelser, som jeg også mener er gentaget i Danmark, og hvor det er et spørgsmål om virkeligheden på markedet.

Så vil jeg lige stille ordføreren et spørgsmål vedrørende identifikation af iværksættervirksomheder. Man kan gøre det på skatteområdet, når man vil have et eller andet igennem der. Ser ordføreren nogen mulighed for, at man også kan gøre det på det her område, når man nu kan det på skatteområdet, eller er det sværere for sådan et område her?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg tror, det er vigtigt at understrege, hvor problemstillingen ligger. Vi har en situation, hvor der hvert år er mellem 14.000 og 18.000 virksomheder, der starter op, så spørgsmålet er, om det er et problem at få folk til at starte en virksomhed op, eller om udfordringen reelt ligger i at få gjort de her virksomheder mere levedygtige. Jeg tror altså mere, det er det sidste.

Det er også derfor vi fra regeringens side har så meget fokus på vækstiværksættere, for det er der, den store vækst kommer, og hvor der virkelig sker flere ting. Så jeg tror ikke, at succeskriteriet er præcis, hvor mange der starter op, men mere, hvordan vi får virksomhederne til at kunne klare sig på længere sigt.

Når vi snakker om skattelettelser i den her sammenhæng, skal man huske på, at det jo er en ordning, der giver en opsparring til at etablere virksomheder, og som er målrettet de her vækstiværksættere. Det mener jeg egentlig sagtens at man kan praktisere på den måde, man gør, også uden at det giver flimmer i forhold til det forslag, der ligger her.

(Kort bemærkning).

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Jeg vil lige sige til ordføreren, at det her forslag jo om noget drejer sig om at få givet virksomhederne et fodfæste på markedet, sådan at de kan fortsætte. Det drejer sig faktisk ikke om at starte en masse virksomheder op, det bruger vi nogle

andre forslag til. Det her forslag drejer sig præcis om at give nogle muligheder for at få fodfæste på markedet.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg er helt enig i intentionerne om, at vi skal have flere iværksættere, også helt nye virksomheder, ind at byde på opgaverne i den offentlige sektor, men det er præmissen om, at det er et krav, at de enkelte institutioner skal leve op til mellem 2 og 3 pct., der skal gå til iværksættere, som jeg ikke mener er korrekt. Jeg mener, at den er meget vanskelig at gennemføre i praksis.

Generelt handler det om, at vi skal have gode rammebetingelser, at skabe den rigtige rådgivning og tilvejebringe risikovillig kapital, som kan sikre, at de her virksomheder også bliver levedygtige, og at væksten kan fortsætte. Det er nemlig altid likviditeten, der er problemet i en virksomhed, som har den gode idé, og som vokser ret hurtigt.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er den radikale ordfører, fru Elisabeth Geday.

Elisabeth Geday (RV):

Jeg er blevet bedt om på vegne af vores erhvervsordfører, hr. Poul Erik Christensen, at fremføre følgende:

Det Radikale Venstre synes, det er et positivt beslutningsforslag, SF her fremsætter. Det er et forslag, som harmonerer godt med Det Radikale Venstres erhvervspolitik.

Kl. 19.00

I dag er reglerne, at leverandører af offentlige ydelser skal kunne dokumentere 3 års positive regnskaber for at komme i betragtning som leverandør til det offentlige. Dermed fratages mange iværksættere muligheden for at få andel i offentlige indkøb, der netop i en iværksætters allerførste år har den allerstørste betydning for virksomhedens indtjening, likviditet og referenceliste.

I virkeligheden er offentlige indkøb den allerbedste og måske også den billigste iværksætterstøtte. Lignende ordninger findes i iværksætterland nr. 1, USA, dog med en højere kvote end den, som beslutningsforslaget lægger op til.

Det Radikale Venstre deltager med disse ord gerne positivt i behandlingen af forslaget.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Frank Aaen.

Frank Aaen (EL):

Som det er fremgået af de korte bemærkninger, er Enhedslisten fuldstændig enig i, at man kan bruge den offentlige sektor som en bevidst og stor indkøber og på den måde sikre en ny udvikling af erhvervslivet, arbejdspladser, ny teknologi osv. Det er en del af baggrunden for nogle af de meget vigtige udviklinger, der er sket i Danmark, hvad angår f.eks. høreapparater, vedvarende energi, vindmøller osv. Der kan nævnes masser af andre eksempler på, hvordan en bevidst anvendelse af den indkøbsvolumen, som den offentlige sektor har, kan udnyttes.

Det har den her regering desværre stort set kastet vrag på. Elsektoren med støtte af hele Folketinget på nær Enhedslisten er blevet delvis markedsgjort og er dermed ikke længere i stand til at udfylde de samme opgaver som tidligere. På andre områder har man direkte nedlagt programmer, der fremmede en positiv udvikling.

Det er vi kede af. Vi har selv en række forslag til, hvordan den offentlige sektor f.eks. kan omlægge sit forbrug af fødevarer til plejehjem, sygehuse og andre offentlige institutioner og til mad til skolebørnene. Den kan sige, at den ønsker høj kvalitet, og at det skal være økologi og så vidt muligt lokalt produceret. På den måde kunne vi faktisk med den offentlige sektor som udgangspunkt skabe en ny og udvidet økologisk produktion i Danmark.

Vi har masser af den slags forslag også om vedvarende energi og bæredygtige byggematerialer osv., altså områder, hvor man, hvis man ville, kunne bruge den offentlige sektor til at fremme en bestemt udvikling.

Der er af andre ordførere nævnt nogle administrative og praktiske problemer med SF's forslag. Dem kunne vi nok løse, så det er jeg sådan set ikke nervøs for. Der er et område, der gør, at vi ikke vil ende med at stemme for forslaget, og det er, at vi grundlæggende er imod, at erhvervsstøtte bare gives ud i den blå luft, uden at der er en egentlig målsætning med erhvervsstøtten.

Vi ønsker ikke at give nogen form for erhvervsstøtte, heller ikke i den her form, til udvikling af ny våbenproduktion, ny giftproduktion, nye gmo'er, altså genmanipulerede fødevarer eller den slags ting, hvis en del af den offentlige sektor skulle finde på det – og det gør den

desværre en gang imellem – hvorimod vi meget gerne støtter økologi, vedvarende energi og bæredygtighed.

Vi har den principielle holdning til alle former for erhvervsstøtteordninger, at de ikke bare skal sikre beskæftigelse og omsætning, men at de også skal sikre en bestemt udvikling af produktionen i retning af økologi, bæredygtighed og socialt ansvar.

Derfor vil vi ende med at undlade at stemme for forslaget. Men som det er fremgået af det, jeg har sagt også under de korte bemærkninger, er tankegangen om at bruge den offentlige sektor som bevidst indkøber for at få en udvikling i gang absolut fremragende, og den støtter vi fuldt ud.

(Kort bemærkning).

Niels Sindal (S):

Jeg bliver lidt i tvivl, fordi den radikale ordfører også snakkede noget om de her 3 år, hvor man skal aflevere regnskaber. Men det, vi taler om i dag, er iværksættere, der efter min opfattelse er på et niveau, der ligger lidt under det, hr. Frank Aaen er inde på. Det er ikke de store udviklingsprojekter, vi taler om. Det er ikke alternativ energi i den store målestok, og det er ikke økologi i den store målestok.

Vi taler om, at vi med dette forslag forpligter en enkelt kommune til hvert år at købe for eksempelvis 3 pct. hos iværksættere. Og det er jo en meget mindre målestok.

Den anden ting, hr. Frank Aaen er inde på, er det ikke noget andet? Er det ikke udvikling? Er det ikke den offentlige sektor, som udvikler af de projekter, som hr. Frank Aaen er inde på? Det her er noget helt andet.

Kl. 19.05

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg er ikke enig i det. Jeg mener, at en kommune udmærket kunne sige, at ved det lokale universitet eller en teknisk skole, eller hvad det er, man har i området, er der nogle unge mennesker, der er i gang med at udvikle nogle nye produkter. Dem vil vi gerne afprøve på en skole, og vi siger til dem: Kom og lav en energibesparelse på den her skole. Den køber vi af jer, fordi I er iværksættere, og vi er sikre på, at I kan udvikle det produkt.

Jeg mener, det er helt forkert at tro, at udvikling foregår i meget store sammenhænge. Masser af udvikling foregår i mindre sammenhænge.

ge, hvor det er en bevidst indkøber, der bruger sin indkøbsvolumen til at sige til nogle bestemte personer: Er I med på at prøve det her, så prøver vi i fællesskab, for det tror jeg er en rigtig god idé.

Men det er da korrekt, at noget af det, jeg sagde, selvfølgelig drejer sig om sager i større målestok end iværksættere. Det drejer sig også om etablering af virksomheder som iværksættervirksomheder.

(Kort bemærkning).

Niels Sindal (S):

Jeg vil gerne fortælle en historie hjemmefra. Det er om en iværksætter, som via kommunen, via det, vi har i dag, via en åbenhed, i dag producerer solfangere i Vietnam til opsætning i hele verden. Det er sket på Ærø. Det er sket, fordi vi gik foran lokalt. Det kan man godt, uden man forpligter kommunen. Man kan sagtens lave nogle samarbejder, som man har gjort over hele landet om alternativ energi, for nu at holde os til det.

Det, jeg ville være ked af, er, at man giver nogle forrang, og jeg gad vide, hvordan det system fungerer i USA – eller andre steder i Europa for den sags skyld. Vi er helt med på, at iværksættere skal løftes, men vi skal finde den rigtige måde at gøre det på.

Derfor mener jeg, hr. Frank Aaen skylder en forklaring på, hvorfor kommuner og regioner nu skal forpligtes til at sige: Vi hjælper iværksætterne med 3 pct.s indkøb.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg synes, det er indlysende, at det er en hjælp til iværksættere. Jeg er lidt forundret over, hvor hr. Sindal vil hen, for det, at det er lidt sværere at gøre det i større målestok på grund af EU, får så hr. Sindal til at sige, at det heller ikke må gælde i mindre målestok. Der har jeg det sådan set modsat. Jeg går ind for, at vi endelig skal hjælpe de mindre virksomheder og slås i fællesskab mod de tåbelige EU-regler, der eksisterer. Det er jeg helt enig i.

Det er fuldstændig bureaukrati og markedstænkning i EU-regler, at når man skal købe mad til plejehjemmene, skal det sendes i EU-udbud, hvor virksomheder tusind kilometer væk kan byde på madleverancen. Lad os få skrottet den ordning, så kan vi nemlig også bruge indkøb til plejehjem i lidt større målestok til at fremme produktion og udvikling.

Det er ikke specielt, fordi det er dansk, men fordi vi har bedre mulighed for at sørge for, at det bliver en mere fornuftig produktion, der bliver sat i gang, end vi har i øjeblikket, hvor det hele overlades til markedet.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Tak til ordføreren. Jeg giver ordet til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Poul Henrik Hedeboe.

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Jeg takker for den – det kan jeg godt tillade mig at sige – overvejende positive modtagelse af om ikke andet så intentionerne i forslaget. Det er jeg glad for.

Jeg havde ikke ventet, at regeringen straks gik til skrivetøjet og lavede et forslag lige i dag. Men der er da noget basis.

Jeg vil lige ridse forslaget op en ekstra gang. Vi er optaget af, at iværksættere kan få en plads på markedet. Jeg ved godt, at regeringen er optaget af det, og jeg ved godt, at alle partier i en eller anden grad er optaget af det, men vi bruger forskellige redskaber og er parat til at bruge forskellige redskaber. Nogle gange er der overensstemmelse imellem dem, og andre gange kommer vi med nogle nye. Vi er kommet med et redskab, som åbenbart ikke passer helt ind i samlingen.

Iværksætterne, de små virksomheder, er grundlaget for det kommende erhvervsliv. Når vi ser på globaliseringen, og når vi ser på, hvilke virksomheder der flytter ud, er det ikke iværksættere og små virksomheder. Der, hvor der flytter mange arbejdspladser ud, er hos store vel-etablerede virksomheder, som tør tage springet. Vores samfunds overlevelse er at sørge for, at næste generation kommer godt i vej.

Kl. 19.10

Vi er parat til at bruge det offentlige offensivt som igangsættende. Her snakker vi om en beskedent procentdel på 2-3 pct., som vi er parat til at målrette for at få gang i den her innovation.

Når vi kigger på virksomhedsprofilerne, små kontra store virksomheder, er det faktisk sådan, og det ligger næsten i sig selv, at meget nytænkning, mange helt nye produkter, kommer fra folk uden for de eksisterende virksomheder. Det er altså en ny idé, som sættes på banen.

Derfor er det innovative element større hos iværksættere, end det er hos de etablerede virksomheder, som tit har et produktionsapparat at tage hensyn til og derfor laver produkter – det er ikke for at sige noget dårligt om dem, som en af

ordførerne antydede – som tit linker nytænkning op på noget, der kan passe ind i produktionsapparatet, og derfor bliver de mindre innovative med hensyn til nye ting. Det er en af grundene til, at det er meget vigtigt at give de her nye ideer et fodfæste.

Det offentlige er en stor indkøber, og lige nu går bestræbelserne på, at indkøbene skal samles, og at man skal købe billigt, altså stort og billigt, og det vil i virkeligheden begrænse mulighederne for at få nye produkter sat i værk fra det offentliges side.

Når man spørger ude i iværksætterkredse, er svaret på, hvor de kan sælge deres produkter, dette, at det kan de i langt højere grad hos private virksomheder end hos det offentlige, fordi der mange steder kan være en konservativ indkøbspolitik og indkøb i stor mængde. Og der er nogle barrierer oveni. For at gardere sig stiller det offentlige – og det er meget fornuftigt – krav om 3 års regnskaber og erfaringsgrundlag, finansiel sikkerhed og sådan noget. Det duer bare ikke at stille dem til nye virksomheder. Hvis man skal starte en virksomhed, er det en reel barriere.

Jeg har forstået på debatten, at der også er en vis vilje til at kigge på det her, når man bliver klar over, at det faktisk er et problem. Så der er basis for at kunne videreudvikle det her forslag. Men der er altså nogle barrierer i det offentlige, som gør, at man i mindre grad bruger iværksættere, og det her forslag går ud på at åbne nogle af de barrierer, så det offentlige i højere grad er med til at løfte det kommende erhvervsliv og give det plads.

Forslaget her drejer sig om 2-3 pct. kun til iværksættere, men hvis vi kigger på landene omkring os, og hvis vi kigger lidt længere væk end til dem lige omkring os, nemlig til USA, så har man der praktiseret det i større udstrækning. I Californien er man f.eks. oppe på 20 pct. Og så hedder det ikke kun iværksættere, det hedder iværksættere og små virksomheder. Det var også en mulighed i det her forslag.

Mange har sagt noget om, at det er umuligt at afgrænse, men vi kan faktisk godt på en masse andre områder afgrænse iværksættere, og så kan vi vel også gøre det på det her område. Det er i højere grad et spørgsmål om vilje end om, hvad vi kan.

Jeg forstod på hr. Frank Aaen, at Enhedslisten var meget positiv, men at der var nogle barrierer på specielt uetiske produktioner. Jeg er helt enig. Det er ikke rimeligt at begynde at snakke om

nye fancy våben og lignende. Genmodificerede nytænkninger er vi heller ikke voldsomt meget for, så det kunne man godt komme over, hvis man skulle forsøge at lave nogle tilretninger. Det er ikke sikkert, at vores stemmer og De Radikales tilsammen er nok til at løfte forslaget, så vi skal nok gå lidt videre og se, hvor vi kan samles.

Kl. 19.15

Jeg vil vende tilbage til USA, hvor man har brugt den måde, at der på nogle produkter og nogle områder må være en 5 pct.s højere pris i forhold til det almindelige marked. Det er også et element, der kan overvejes, men jeg har ikke skrevet nogen procent i det her forslag.

Vi ved, at Sverige, Finland, England og Holland, altså landene omkring os, som vi normalt sammenligner os en del med, arbejder med sådanne forslag.

Til sidst har vi skrevet noget om, at det kunne være en idé at kigge på udbudsgrænserne. Det er sådan, at der er en markedsudvikling og en prisudvikling, og udbudsgrænserne skulle vel også reguleres tilsvarende.

Vi har en speciel lav grænse på 500.000 kr. for offentlige indkøb, og over den grænse skal det i udbud, mens EU-reglerne mig bekendt siger 1,5 mio. kr. Det kunne være fornuftigt at bruge den i forbindelse med sådan et forslag her.

Alt i alt vil jeg tro, at vi kan arbejde videre med det her. Jeg har stillet spørgsmål til ordførerne om at få de specielle barrierer væk, som gør livet svært for iværksættere, og som gør, at de ikke kan komme ind på det offentlige marked.

Hvis vi ikke kan få andet ud af den her diskussion, så må vi i hvert fald kunne få en beslutning om, at på det her område kan vi gøre noget for iværksætterne i forhold til det offentlige. Tak for debatten.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op- hold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af lovforslag nr. L 223: Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik. (Indtægter i forbindelse med visse borgerlige ombud og hverv).

Af Anne Baastrup (SF) m.fl.

(Fremsat 5/4 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

SF's lovforslag går ud på at lempe reglerne for kontanthjælpsmodtagere, så de bliver de samme som reglerne for dagpengemodtagere, når det gælder fradrag for indtægter, som opnås i forbindelse med borgerlige ombud og hverv.

Forslagsstillerne gør opmærksom på, at spørgsmålet om at lempe fradragreglerne for kontanthjælpsmodtagere har været drøftet adskillige gange i Folketinget, og jeg kan tilføje, at der hverken under de tidligere socialdemokratiske eller borgerlige regeringer har været vilje til at lempe reglerne.

Regeringen er helt enig i, at det er vigtigt for demokratiet i kommunerne, at adgangen til kommunale tillidsposter står åben for enhver, herunder også kontanthjælpsmodtagere.

Samtidig er det dog min opfattelse, at når en person påtager sig et kommunalt tillidshverv, er det typisk, fordi han eller hun føler sig engageret i politik og i lokale forhold. Det virker ikke overbevisende, at fradragreglerne i kontanthjælpssystemet skulle forhindre et engageret menneske i at gå ind i kommunalpolitik. Det er derfor min overbevisning, at kommunale tillidshverv står åbne for alle, herunder også kontanthjælpsmodtagere.

På kontanthjælpsområdet er det væsentligt for regeringen at fastholde en politik om, at det skal kunne betale sig at komme i ordinært arbejde. Vi tager selvforsørgelsespligten, som den udspringer af grundloven, alvorligt, og vi er ikke villige til at reducere den til et teoretisk begreb. Det betyder, at kontanthjælp kun er tilgængelig for dem, der ikke selv kan ernære sig eller sine, og hvis forsørgelse ikke påhviler nogen anden. Derfor bør fradragreglerne på kontanthjælpsområdet fortsat være mere restriktive end på dagpengeområdet. Der er nemlig tale om to vidt forskellige systemer.

Arbejdsløshedsdagpengene er opbygget som et forsikringssystem, og ydelserne udbetales uden skelen til formue og ægtefælleindtægter.

Kontanthjælpssystemet er anderledes, for det gælder for enhver, og kontanthjælpen udgør det, vi kalder det underste sociale sikkerhedsnet, og er subsidært alle andre forsørgelsesmuligheder. Sagt på en anden måde: Kontanthjælpssystemet bygger på princippet om, at alle indtægter trækkes fra i kontanthjælpen.

Kl. 19.20

I kontanthjælpssystemet er udgangspunktet, at man først skal bruge sine egne muligheder for at forsørge sig selv, før man beder det offentlige om hjælp. Tankegangen er, at man kan købe lige så meget mad og andre fornødenheder for penge, man har tjent ved kommunalpolitisk arbejde, som for penge, man har tjent ved et hvilket som helst andet arbejde. Derfor er der ingen grund til at betragte politikerlønninger som særlig urørlige.

Efter regeringens opfattelse har man ikke nødvendigvis ret til ubeskåret kontanthjælp oven i vederlag for dette eller hint, fordi kontanthjælpen som nævnt kun bør udbetales, når alle andre muligheder for at forsørge sig selv og familien er opbrugt. Så foruden at mange nok ville få ondt af, at politikere lemper reglerne netop for politikerkollegernes vederlag og diæter, er der også andre væsentlige hensyn, der skal tilgodeses. Regeringen er på den baggrund ikke indstillet på at lempe reglerne.

Jeg kan afslutningsvis nævne, at lempede regler ville kunne fordoble lønnen for et menigt kommunalbestyrelsesmedlem. Ikkeforsørgeratsen på kontanthjælp giver ca. 105.000 skattepligtige kroner på årsbasis. Vederlaget for et kommunalbestyrelsesmedlem er omkring 70.000 kr. om året, og med to, tre udvalgsposter a små 10.000 kr. stykket plus det løse kan sådan et medlem sagtens komme op på en fordobling af vederlaget for ulejligheden, hvis vi ændrer reglerne.

Jeg er opmærksom på, at SF's forslag også gælder indtægter for opgaver som vidne, domsmand, lægdommer osv., men også her er det regeringens opfattelse, at man lige så godt kan købe mælk og margarine for penge, man modtager ved at varetage disse hverv, som for penge, man har tjent ved at udføre andre opgaver.

Regeringen kan således ikke gå ind for lovforslaget.